

Zagonetke v Angelčku št. 5 so prav rešili: Šalehar Franc, Ljubljana; Lackner Rihard, Šavelj Marta, Olga Batič, Kovačič Ljubo, Zdravič Franc, Marija Loboda, Kočevje; Slavko Jug, Studenci pri Mariboru; Franc in Ivan Bernik, Jelenc Angela, Bukovščica, p. Selca; Anton Sova, Črni vrh, p. Polhov gradec; Marijan Veble v Mariboru; Borut Finžgar, Trbovlje. Žreb je prisodil nagrado Ant. Sova.

Beseda ugankarjem.

Mislil sem nadaljevati tam, kjer sem zadnjič nehal. Pa me je zmotil neki radovednež, ki mi je zastavil vprašanje: »Kako se pa uganke delajo?«

Naj torej malo izdam, kako se dela v tovarni ugank. Uganka mora priti že rešena na svet. Če ne, sploh ni uganka. Rešeno uganko moraš potem razdreti, razbiti v kosce in jo podati drugim, da to zmedo spet uredé. Toda razdreti je ne smeš kar tako, kakor doma razbiješ pisker, ampak v gotovem, poljubno določenem redu jo moraš razdreti. Ta red imenujemo ugankarji ključ ali navodilo. Kdor je našel ta ključ, je prodril v skrivnost uganke. Ni je pa še rešil. S pomočjo navodila mora delati, pa bo sestavil to v celoto, kar si mu ti razdril in razmetal. Morda se še spominjaš, kar sem ti o ključu pravil pri skrivalicah in pri skrivalnicah?

En zgled. Ti bi rad spravil v uganko začetne besede neke znane pesmi, vzemimo božične pesmi: »Otroci, veselje nocoj se glasi.« Najprej se boš odločil, kakšno uganko misliš napraviti. To je popolnoma tvoja reč. Ali hočeš skrivalico, mogoče uganko s številkami, morda se boš poslužil konjička, ali si boš izbral kraljevo pot, tudi zlogovnice bi se lahko poslužil. Pa si boš rekel: »Ne! Nekaj novega! Slovstveno uganko bom sestavil.«

Dobro! Naredimo jo! Na primer takole:

Slovstvena naloga.

Iz sledečih verzov vzemi iz vsakega po eno besedo. Te se morajo vrstiti po gotovem redu, pa boš dobil začetek neke božične pesmi.

1. Otroci, zopet sije evetoči mesec maj!
2. Preljubo veselje, oj kje si doma?
3. Odkod, odkod nocoj ta jok, ki dušo nam pretresa.
4. Čez hribe, doline se petje razlega
in potnika drznega bega, oj bega.
5. In pesem naša se glasi: »Živela naša domovina!«

Vidiš, zdaj si od tebe sestavljeno uganko razdrobil v manjše kosce. Ključ si podal rešilcem v besedah, ki povedo, da morajo iz vsakega verza vzeti po eno besedo. In še bolj natančno si povedal: je trdno določen red, kako morajo besede izbirati. Kakšen je ta red, seveda ne smeš povedati; to je ravno skrivnost, ki jo je treba razvozlati. Ta red obstoji tu v tem, da se vzame v prvem verzu prva beseda, v drugem druga, v tretjem tretja itd.

J. L.